

[Hans Knudsen.]

ningslov, at det er præget dels af de bestemmelser, som allerede er gennemført ved særlig lovgivning — jeg tænker her specielt på den nye afskrivningslov — dels af de konsekvenser af andre ligningsregler, der kan uddrages af afskrivningslovens særlige beskatningsregler, og endelig indeholder forslaget reformforslag, som har været grundigt drøftet i skattereformudvalgene. Jeg ser, at den højtærede finansminister har fulgt den fornuftige linje, at han har medtaget først og fremmest ændringer, der har været optaget nogenlunde enslydende i de to store skattereformforslag: det, der blev fremsat af den daværende finansminister, det ærede medlem hr. Thor-kil Kristensen, i marts 1953, og det, der fremsattes af den nuværende højtærede finansminister, hr. Kampmann, i maj 1954; for begge disse forslags vedkommende gælder det, at de ting, der her er tale om, er hentet fra den betænkning, som i sin tid er afgivet af skattekommissionen. Dette skulle give en særlig god mulighed for også her i folketinget at opnå enighed om gennemførelse af disse bestemmelser. Hertil kommer en del ændringer, som forhandlingerne i de tidligere skatteudvalg har vist at der er nogenlunde enighed om, så alt i alt skulle ligningslovsforslaget efter mit skøn også have mulighed for hurtig gennemførelse.

Det vil også være nødvendigt, at vi behandler lovsforslaget ret hurtigt med den begrænsede tid, der er til rådighed. Lovforslaget skal gennemføres i hvert tilfælde inden juleferien af hensyn til det forestående ligningsarbejde, og jeg har ikke noget imod, at vi kunne bibeholde den tradition, at den årlige ligningslov gennemføres så nogenlunde enigt her i tinget. Jeg synes, det er en god tradition, og den er blevet fulgt under de skiftende regeringer, så længe jeg kan huske tilbage. Der er noget tiltalende i, at vi, hvor det drejer sig om ligningsregler af denne karakter, som det ofte kan være vanskeligt at udforme helt retfærdigt over for de forskellige kategorier af skatteydere og af skatteindtægter, kan samles i et fornuftigt arbejde for at komme retfærdigheden nærmest muligt. Når vi er nået dertil, er det rart, om vi kan tage et fælles ansvar for det resultat, vi har op-

nået. Det er et fornuftigt og sundt princip for folkestyret i almindelighed og skatte-ligningsreglerne i særdeleshed.

Jeg skal ikke her ved første behandling fordybe mig i lovforslagets mange enkeltheder. Det må vi gøre i udvalget, så meget mere som dette lovforslag vist er det mest omfattende ligningslovsforslag, vi hidtil har fået præsenteret. Jeg kan godt se, at der bliver travlhed i det udvalg, der skal ned-sættes, når vi skal have det hele grundigt gennemarbejdet i løbet af den måneds tid, der er til rådighed for udvalgsarbejdet. Der er dog i lovforslaget visse principielle ændringer, som jeg meget gerne vil knytte nogle bemærkninger til.

Det gælder først og fremmest det nye forsørgerprincip. Jeg tror, at vi alle er enige om, at det nuværende skel mellem forsørgere og ikke-forsørgere har haft højst uheldige virkninger, og jeg tror, at vi også i store træk vil kunne være enige om, at de foreslåede regler, der er i overensstemmelse med reglerne i begge de store reformforslag, er langt bedre og langt mere retfærdige end de, der gælder i dag. Enhver kan se det urimelige i, at forsørgerbegrebet kædes sammen med det at have eller opretholde egen husstand, hvilket i virkeligheden ikke har noget med forsørgerbegrebet at gøre. Som den højtærede finansminister anfører i sine bemærkninger, er det i dag således, at blot man én gang har været gift, bliver man livet igennem betragtet som forsørger, når blot man passer på stadig at have sin egen husstand, stadig at have sit eget lille køkken, hvor éns mad tilberedes, medens på den anden side mennesker, der måske virkelig har forsørgerpligter, bliver beskattet som ikke-forsørgere, når de ikke har indgået ægteskab. Enhver, der har snuset blot en lille smule til praktisk ligningsarbejde, kender disse urimeligheder.

Der er imidlertid også visse vanskeligheder, når man skal rette den slags uretfærdigheder op. Her drejer det sig om i alt ca. 165 000 personer, der hidtil har nydt godt af de nuværende forsørgerbestemmelser, altså folk, som er blevet beskattet som forsørgere, uden at de faktisk har forsørgerforpligtelser, men blot fordi de har bevaret det, man kalder egen husstand. Så er spørgsmålet, om man sådan uden videre kan føre dem over til ikke-forsørgerkredsen og hævde,